

[Schmidt.]

meget, efter alle de Beretninger, man hørte om Tysklands økonomiske Liv, saa vil jeg sige, at jeg er overbevist om, at de allerfleste i Nordslesvig ved helt nøjagtigt, hvordan den Sag ligger, for de kender Priserne paa begge Sider og ved, at der kunde gøres meget for at forbedre det økonomiske Liv. Naar det ærede Medlem mener, at man vil være mig taknemmelig, om jeg paatog mig den Opgave at hidføre den Forbindelse, saa tror jeg nok, han her miskender min Stilling fuldkommen. Jeg kan ikke gøre meget til et godt Resultat. Som jeg ser paa Sagen, er det en Nyorientering i det danske Folk i det hele, der skal til.

Hvad Skolesagen i Bylderup angaar, er det slet ikke rigtigt, at jeg har forsvaret Skattenægterne. Men jeg har benyttet dette Eksempel til at vise, hvor uheldigt Skoleordningen virker, saa længe man ikke simpelt hen siger: Den danske Befolkning dansk Skole, den tyske Befolkning tysk Skole, og den ene skal ikke blande sig i den andens Anliggender paa dette Omraade — Staten skulde saa selvfølgelig have Overtilsynet med det hele. Det rimer ikke sammen, naar man paa den ene Side roser sig af den liberale Lovgivning, med hvilken man har ordnet Sagerne dernede, og paa den anden Side paa en saa øjensynlig Maade, som det er sket i Bylderup, gør det vanskeligt for Tyskerne at benytte sig af deres Ret til at kræve offentlig tysk Skole, og naar man saa vil benytte sig af den anden Ret og oprette en Privatskole, som tillige giver Mulighed for at lette Kommunens Byrder — alle de Børn, der kommer ind i den private Skole, bebyrder jo ikke Kommunen mere i den Retning, bortset fra det lille Statstilskud, der gives —, saa gøres der alt muligt for at faa os fra det, og man kommer til det Resultat, at Kommunen er mere bebyrdet, efter at de tyske Børn er udskilt, end den var før. Tallene taler jo et tydeligt Sprog. For det første: den tyske Privatskole har 33 Børn; det var Bevis for, at der var Grund til at oprette en tysk Skole. Og for det andet: den Gang der var 100 Børn i Skolen, var der 2 Lærere, men nu, da der er 65, er der 3 Lærere. Det er der ingen Mening i.

Saa interesserede det ærede Medlem sig ogsaa for, hvad der vilde komme ud af den Aftale, vi har haft med det socialdemokratiske Parti, og mente at kunne forudsætte, at der ogsaa var paalagt visse Baand. Nu er det meget simpelt med denne Overenskomst. Den giver Udtryk for, hvor der er

Overensstemmelse i Anskuelserne, mere ikke. Og i hvert Fald ser vi saaledes paa Sagen, at vi venter os noget godt af den i Fremtiden. Men noget som helst Baand, nogen som helst Indskrænkning i de Meninger og Standpunkter, som vi har indrepolitisk, eller som Socialdemokratiet har, er der selvfølgelig slet ikke Tale om.

Det ærede Medlem var ogsaa inde paa, at i den internationale Verden afviste man jo klart og kort denne Tale om Selvstyre; overalt, hvor man forhandlede om saadanne Ting, anbefalede man paritetiske Kommissioner. Jeg ser saaledes paa det — og jeg mener, jeg ser rigtigt —, at disse paritetiske Kommissioner er ikke tænkt som Forvaltningsmyndigheder, men de er nærmest en Sæmmenslutning for at drøfte, hvorledes man skal ordne saadanne Sager. Det har vi for Resten slet ikke haft her i Danmark, og de enkelte Gange, hvor man har spurgt os — ja, saa har man spurgt os, og saa kunde vi gaa; og man skulde nok træffe Bestemmelse, uden at vi havde nogen som helst Indfyldelse paa det. Desuden glemmer det ærede Medlem jo, at i den internationale Verden ser det helt forskelligt ud, enten man spørger Staternes Repræsentanter, som er samlet i Folkeforbundet og ogsaa for det meste i interparlamentariske Unioner og Kongresser, eller man spørger, hvad de enkelte Folkedele, der er kommet ind under en Stat af en anden Nationalitet, tænker — og de er ikke mindre end 40 Millioner i Europa foruden Ukrainere, der lever under fire forskellige Stater —, og de er fuldkommen enige om, at Selvstyre vilde være det bedste ikke blot for deres Vedkommende, men ogsaa for Europas Fred. Jeg vil gøre den Undtagelse, at de nationale Mindretal i Tyskland ikke absolut deler dette Standpunkt, men alligevel anerkender, at kulturelt Selvstyre kommer med i Betragtning blandt de Maader, der kan anvendes for at ordne disse Sager.

En lille Ting endnu maa jeg rette eller supplere. Det ærede Medlem talte om det Børneantal, der var i Nordslesvig, og nævnte ogsaa det Antal Børn, der blev undervist i tyske Skoler. Det var vel nærmest de offentlige Skoler, det ærede Medlem nævnte, og det kunde maaske være interessant at se det ved Siden af Tallet paa Børn, der besøger tyske Privatskoler. Det er stigende og er nu oppe paa omkring 900. Det er maaske af Interesse, fordi det viser, at vi i stigende Grad vælger den Vej, der giver os det størst mulige Selvstyre, ogsaa naar det er den dyreste.